

bedste og mest lovende Skuespilkunst af unge og nye Kræfter ved Teatret. Pressen var ogsaa enig om, at „En Dag paa Hirschholm Slot“, hvor Teatret har de fleste af sine bedste Kræfter fremme, var en Sejr for den Sammenspillets Kunst, som er det kongelige Teaters bedste Klendie. Jeg skal ikke yderligere nævne andre af Ugens Forestillinger end „Leonora Christine“, hvor Teatrets førende Sangerinde i det mest udmærkede Sammenspil med de andre optrædende giver os en uforglemmelig Skikkelse. Hvor er det muligt, at en ikke med det kongelige Teater ukendt, men en, der er en hyppig Gæst i dets Parket, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kan staa og sige her i Rigsdagen: Vi vil sikres imod et Repertoire af saa ringe Beskaffenhed som nu? Ser vi paa det, Teatret lover for Resten af Sæsonen, er det da ringe? „Kongsemnerne“, „11. Juni“, „Misantropen“, „Genboerne“, Paul Raynals subtile Drama „Graven under Triumfbuen“, gamle og nye Operaer og Balletter. Ogsaa det efterspurgte „Elverhøj“ vil komme, ganske vist ikke i denne Sæson, men Teatret afventer „Elverhøj“s Hundredaarsdag for at kunne præsentere denne Litteraturens Perle i den smukkeste og bedste Udførelse, idet man paa Teatret har indset, at i det lurvede Udstyr kan man ikke byde Folk det. Hvis det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kun giver Tid og ikke bliver træt af det ringe Repertoire, som nu findes, men holder trofast ud og gaar i det kongelige Teater, vil han i 1928 opleve at se „Elverhøj“ i en smuk Udstyrelse.

Jeg er naturligvis ingeniunde blind for, at der endnu trænges til mange Reformers paa det kongelige Teater, og jeg drøfter stadig med den administrerende Direktør Udveje til baade at gøre det kongelige Teater i højere Grad til Folkets Eje og til at gøre dets Indtægter større. Men jeg maa rigtignok overfor en saa uretfærdig og affejende Kritik som den, der er kommet til Orde under denne Debat — det gælder naturligvis ikke det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser — hævde, at der ved Teatret arbejdes med den største Hengivenhed og Alvor, baade overfor de store og overordentlig vanskelige administrative Opgaver og overfor de kunstneriske Opgaver. I

Enkeltheder at beskæftige mig med det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Udtalelser er mig umuligt. Jeg kan naturligvis ikke staa her i Salen og debattere om en navngiven Kunstners Stemmeføring. Jeg kan kun udtale min store Beklagelse af den Tone og de Udtryk, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen finder det passende at anvende overfor den engelske Gæst, som Teatret for Tiden har, og som ved et utrætteligt, men vederlagsfrit Arbejde vil gøre sit til, at „Kongsemnerne“ kan blive fremført, saa det kan blive en Fest og en Oplevelse.

I denne Forbindelse skal jeg for øvrigt ogsaa henlede Opmærksomheden paa de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen finder for godt at bruge om de „vilde“ Udgifter til Instruktion ved Teatret, endskønt dog Instruktionsen er af den allerstørste Betydning baade til Opretholdelse af den Tradition i Sammenspillet, som jo ogsaa det ærede Medlem ønsker, og til den Fornyelse, som ogsaa er uundværlig for Teatret.

Jeg oplyser det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen om, at Kronborg Museum ikke sorterer under Undervisningsministeriet, og at Indkøbene til Statens Museum for Kunst er uafhængige af Ministeriet. Og jeg synes, at fordi det ærede Medlem adskillige Aar efter, at Købet har fundet Sted, nu opdager et moderne Maleri paa Museet, som han ikke synes om — og som i øvrigt ikke er købt under den nuværende Direktør —, er det lidt ufornødent at opfordre Rigsdagen til at nedsætte Bevillingerne til Kunst. Bevillingerne til Kunst er under denne Regering i Forvejen blevet beskaaret ret betydeligt, udover Pristallet.

I øvrigt kan det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Udtalelser om de mange andre Forhold min Administration vedrørende ikke foranledige mig til noget Svar. Det ærede Medlem optraadte forleden Dag, akkurat som han optraadte i Fjor, da jeg gjorde mig den Ulejlighed udførligt at tilbagevise ham. Det ærede Medlem er en ivrig Læser af den staaende Rubrik i et vist Højreblad, som hedder: En ny Nina Bang-Affære. Det ærede Medlem skelner i sine Udtalelser ikke mellem, hvad han kan vide, og hvad han klipper ud af den omtalte Rubrik. Det falder ham ikke ind at spørge nogen, om det forholder sig saaledes, det